

...Між могил, – все оманність...

І вуалі сині на вечір.

Ти сказала: – відхожу в тумани... —

І тобі не перечив.

Догоріли на бані каплиці огні...

– О, – життя злото-трунки жагучі!..

...Щось ласкаве співала востаннє мені

Щоб не мучивсь...

І пішла... По житах...

У кипінню, між бризки волошок...

– Комусь задум в замрілих очах,

Сон хороший.

Я піду до білих беріз —

Що у сутінках – болю дарунок...

Що від неї із заходу вітер приніс

Вже останній цілунок...